

108643 - Beroep tegen verlenging schorsing als ordemaatregel gegrond omdat niet is gebleken dat het besluit bevoegd is genomen.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

mevrouw appellante, wonende te [woonplaats], hierna te noemen appellante
gemachtigde: de heer mr. M.R.A. Dekker

en

het College van Bestuur van de Stichting [naam], gevestigd te [vestigingsplaats], verweerder,
hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mevrouw mr. I.A. Hoen

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepsschrift van 1 maart 2019, diezelfde dag ontvangen en aangevuld op 28 maart en 2 mei 2019, heeft appellante beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever van 28 februari 2019 om de schorsing als ordemaatregel te verlengen voor de duur van maximaal drie maanden.

De werkgever heeft op 26 april 2019 een verweerschrift ingediend.

De mondelinge behandeling van het beroep vond plaats op 9 mei 2019 te Utrecht.

Appellante verscheen in persoon en werd bijgestaan door haar gemachtigde.

Namens de werkgever verscheen de interim directeur/bestuurder. Hij werd bijgestaan door de gemachtigde.

2. DE FEITEN

Appellante, geboren [geboortedatum] 1984, is sinds 3 september 2007 als leerkracht in dienst van de werkgever in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang. Appellante is per 1 januari 2018 werkzaam als intern begeleider/zorgcoördinator.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de cao po.

Bij besluit van 27 november 2018 heeft de werkgever appellante op grond van artikel 3.15 sub d cao po een schorsing bij wijze van ordemaatregel opgelegd. Op 11 december 2018 heeft appellante beroep ingesteld tegen het schorsingsbesluit van de werkgever. De Commissie heeft dat beroep, met zaaknummer 108550, op de zitting van 4 maart 2019 behandeld. Op 8 april 2019 heeft de Commissie het beroep gegrond verklaard.

Op 4 februari 2019 heeft de werkgever een voornemen tot verlenging van de schorsing als ordemaatregel medegedeeld. Appellante heeft daartegen op 21 februari 2019 verweer gevoerd. De gemachtigde heeft namens de werkgever per brief van 28 februari 2019 het

besluit tot verlenging van de schorsing als ordemaatregel tot uiterlijk 27 mei 2019 medegedeeld. Tegen dat besluit is het beroep gericht.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Appellante

Het besluit is onbevoegd genomen omdat het is ondertekend door een advocaat. Zij spreekt over haar 'cliënte' maar duidt verder niet aan wie namens de werkgever het bestreden besluit heeft genomen. Het bestuur is eind februari 2019 op verzoek van de Raad van Toezicht opgestapt. Inmiddels is er een interim directeur/bestuurder aangesteld, maar hij heeft het besluit niet genomen.

De werkgever voert aan dat er sprake is van een verstoord organisatieklimaat. Dat kan wel zo zijn, maar dan is het bestuur daar verantwoordelijk voor en kan dat geen reden zijn om appellante te schorsen. Het aanbod tot mediation van de werkgever lijkt slechts als een onderbouwing te dienen om de schorsing te kunnen verlengen. Mediation heeft alleen kans van slagen als beide partijen een constructieve en coöperatieve houding aannemen; iets wat de werkgever niet heeft laten zien. Volgens de werkgever zou appellante in mediation moeten reflecteren op haar functie-invulling en samenwerking met collega's, terwijl het maar zeer de vraag is of er daadwerkelijk klachten waren van collega's. De klachten zijn namelijk onder druk en dwang van de (voormalig) adviseur van het bestuur tot stand gekomen. Bovendien zijn er grote vraagtekens te plaatsen bij de onafhankelijkheid en de totstandkoming van het uitgevoerde onderzoek. Daarom heeft appellante zelf een aantal voorwaarden gesteld bij de mediation. Die voorwaarden waren niet meer dan voor de hand liggend. Bovendien is de mediation uiteindelijk op initiatief van appellante gestart. Het heeft appellante ernstig verbaasd dat de werkgever tijdens het mediationtraject een enquête heeft gehouden onder het personeel met als vraag of appellante en de directeur, die eveneens was geschorst, terug zouden kunnen keren op school. Veel personeelsleden hebben daar negatief op geantwoord. Dat de werkgever vervolgens in het bijzijn van de personeelsleden ieders keuze heeft voorgelezen is helemaal onbegrijpelijk. Daardoor is het vertrouwen van appellante in de werkgever verdwenen.

De werkgever

Ten tijde van het besluit tot verlenging van de ordemaatregel was het voltallige bestuur nog in functie. Dat volgt uit een uittreksel van de Kamer van Koophandel. Het bestuur was dus het bevoegd gezag van de stichting en derhalve de cliënt van de advocaat. Het bestuur van een rechtspersoon mag zich in en buiten rechte laten vertegenwoordigen door een advocaat. De mededeling van de advocaat dat zij 'bepaaldelijk is gevolmachtigd' door het bestuur is onder de gegeven omstandigheden voldoende om aan te nemen dat zij opdracht heeft gekregen tot vertegenwoordiging. Uit niets blijkt dat de advocaat geen opdracht heeft gekregen van het rechtsgeldig bestuur of niet het bestuur zou hebben mogen vertegenwoordigen. De advocaat mocht dan ook namens het bestuur het besluit tot verlenging van de ordemaatregel ondertekenen. Ten aanzien van de besluitvorming heeft de advocaat contact gehad met de bestuursvoorzitter. Hij heeft het besluit tot verlenging van de schorsing genomen en de advocaat heeft dat besluit vervolgens opgesteld en aan appellante toegezonden.

Er is sprake is van een ernstige verstoring van het organisatieklimaat, die niet los van appellante kan worden gezien. Appellante heeft melding gemaakt van bedreiging en intimidatie aan haar adres, maar er zijn ook meldingen over appellante gedaan. Als zorgcoördinator heeft appellante een grote rol bij het verbeteren van het organisatieklimaat. Om deze rol te kunnen invullen zal het draagvlak van appellante moeten worden hersteld. Hervatting van de werkzaamheden in dit organisatieklimaat zonder dat daarvoor in goed overleg een plan van aanpak is opgesteld, is onverantwoord, niet in het belang van de organisatie en voor de werkgever geen optie.

De werkgever heeft herhaaldelijk aangegeven dat, zodra met appellante gesproken zou kunnen worden over de situatie, de meldingen en de al dan niet verstoorde relatie met collega's, de werkgever kon inzetten op een terugkeer van appellante. Appellante heeft mediation in eerste instantie afgeslagen, althans daaraan zulke vergaande voorwaarden verbonden dat de mediation niet kon starten. Eerst tijdens de eerdere zitting op 4 maart 2019 heeft appellante aangegeven bereid te zijn om een mediationtraject aan te gaan. Een verlenging van de ordemaatregel zou vermoedelijk niet aan de orde zijn geweest als appellante in december 2018 of januari 2019 bereid zou zijn geweest tot een gesprek.

De werkgever heeft de schorsing inmiddels beëindigd. Dit betekent dat appellante na de meivakantie weer op school wordt verwacht.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 12.1 cao po, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De schorsing

Appellante heeft als meest verstrekkende argument aangevoerd dat het besluit tot verlenging van de schorsing onbevoegd is genomen. De Commissie overweegt hieromtrent als volgt.

Ingevolge artikel 3.15 e.v. cao po komt de bevoegdheid tot het nemen van een besluit tot schorsing toe aan de werkgever. In beginsel kan een gemachtigde namens een werkgever een dergelijk besluit ondertekenen. De werkgever dient de gemachtigde dan daartoe te machtigen, of de werkgever kan het besluit achteraf bekrachtigen.

Appellante heeft ten aanzien van de verlenging van de schorsing gesteld dat het besluit onbevoegd is genomen, omdat het is ondertekend door de gemachtigde van de werkgever. De gemachtigde heeft in dat kader aangegeven dat zij door de werkgever bepaaldelijk was gevolmachtigd om het besluit te ondertekenen. Daarbij heeft zij een uittreksel van de Kamer van Koophandel van de school overgelegd. De Commissie maakt uit dat uittreksel op dat aan de bestuurders enkel gezamenlijke bevoegdheid toekomt en geen zelfstandige bevoegdheid. Desgevraagd heeft de gemachtigde van de werkgever ter zitting verklaard dat zij enkel met de voorzitter van het bestuur (telefonisch) contact heeft gehad over het besluit tot verlenging van

de schorsing van appellante. Zij is ervan uitgegaan dat de bestuursvoorzitter dat besluit namens het hele bestuur had genomen. Daar ligt echter geen bestuursbesluit aan ten grondslag, althans de gemachtigde heeft daar niet de beschikking over. Ook over de interne beraadslaging heeft zij geen nadere informatie overgelegd, zoals de notulen van de vergadering van het bestuur, waarin over de verlenging van de schorsing zou zijn gesproken. Voorts ontbreekt een besluit tot bekrachtiging achteraf.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de gemachtigde daarmee onvoldoende aannemelijk gemaakt dat het besluit bevoegd genomen is. Het had op de weg van de werkgever, of zijn gemachtigde, gelegen om dit aan te tonen. Dit geldt eens te meer gezien het feit dat de (on)bevoegdheid van het genomen besluit al in de eerste schorsingszaak aan de orde was geweest en de gemachtigde op dat moment ook geen duidelijkheid kon scheppen.

Omdat aldus niet kan worden vastgesteld dat het besluit bevoegd is genomen, zal de Commissie reeds om die reden het beroep gegrond verklaren. Gelet hierop komt de Commissie niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van de overige stellingen en weren van partijen ten aanzien van deze schorsing.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep gegrond.

Vastgesteld te Utrecht op 7 juni 2019 door mr. L.C.J. Sprengers, voorzitter,
mr. D. Vergunst en drs. M.H.W.C. Voeten, leden, in aanwezigheid van mr. L. Verhoeven,
secretaris.

mr. L.C.J. Sprengers
voorzitter

mr. L. Verhoeven
secretaris